

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Гуманітарно-педагогічний факультет

ДОПУЩЕНО ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри журналістики та
мовної комунікації
_____ проф. Світлана ХАРЧЕНКО
«__» _____ 2025 р.

ДИПЛОМНИЙ ПРОЄКТ БАКАЛАВРА
на тему:
**«ВПЛИВ ВІЙСЬКОВИХ ПОДІЙ НА УКРАЇНСЬКУ
ЖУРНАЛІСТИКУ»**
Спеціальність 061 Журналістика

Гарант освітньої програми
доктор філологічних наук, професор

Світлана ХАРЧЕНКО

Керівник дипломного проєкту бакалавра
доцент

Анна ДАНЬКО-СЛІЩОВА

Виконала

Олександра ВЛАСОВА

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Гуманітарно-педагогічний факультет

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри журналістики та
мовної комунікації

Світлана ХАРЧЕНКО

«___» _____ 2025 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання дипломного проєкту бакалавра студенту

Власовій Олександрі Ігорівні

Спеціальність 061 Журналістика

Тему дипломного проєкту бакалавра: «**Вплив військових подій на українську журналістику**» затверджено наказом ректора НУБіП України від 27 січня 2025 р. № 90 «С».

Термін подання завершеної роботи на кафедру 01.05.2025

Вихідні дані до дипломного проєкту бакалавра:

Джерелом дослідження слугували військові події на території України. Застосовано такі методи: теоретичний, який дозволив систематизувати теоретичні матеріали щодо понять «інтерв'ю», «війна» в контексті сучасної журналістики.

Перелік питань, які потрібно розробити: описати специфікацію продукту: будову та технічні характеристики, особливості роботи та авторський задум, цільову аудиторію; обґрунтувати інформаційний привід для створення інтерв'ю; описати основну ідею для створення інтерв'ю; створити власний інформаційний продукт та його просування.

Дата видачі завдання «01» жовтня 2024 р.

Керівник дипломного проєкту бакалавра
доцент

Анна ДАНЬКО-СЛІПЦОВА

Завдання прийняв до виконання

Олександра ВЛАСОВА

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ІНТЕРВ'Ю, ЯК ЖАНР У ЖУРНАЛІСТИЦІ ТА МЕТОД ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ. ВПЛИВ ВІЙСЬКОВИХ ПОДІЙ НА УКРАЇНСЬКУ ЖУРНАЛІСТИКУ.....	5
1.1 Інтерв'ю – жанр у журналістиці.....	5
1.2 Інтерв'ю - метод отримання інформації.....	6
1.3 Вплив військових подій на українську журналістику.....	15
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1.....	20
РОЗДІЛ 2. СТВОРЕННЯ МЕДІАПРОДУКТУ.....	21
2.1 Вибір героїв та підготовка до інтерв'ю.....	21
2.2 Метод збирання інформації та способи комунікації для створення інтерв'ю.....	24
2.3 Поширення медіа продукту.....	25
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2.....	31
ВИСНОВОК.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	33
ДОДАТКИ.....	36

ВСТУП

Актуальність теми у час, коли Україна живе 3 роки у стані повномасштабного вторгнення та 11 років під час війни все, що стосується війни важливе і спонукає людей до ознайомлення з різною інформацією. І коли падає попит, охоплення до всього, що пов'язано з війною, людям різних професій треба вміти тримати фокус людей на правильних речах.

Мета дослідження підготувати інтерв'ю та познайомити людей з цікавими людьми, які пов'язані з війною. Бо вони, або знімають про неї та розповідають, або безпосередньо беруть в ній участь. Також це створення низки журналістських інтернет-публікацій з використання методів та жанру інтерв'ю.

Поставлена мета передбачає необхідність розв'язання таких **завдань**:

1. Розглянути інтерв'ю, як жанр та спосіб отримання інформації.
2. Дізнатися, як вплинула війна на українську журналістику.
3. Вивчити, якими можуть бути інтерв'ю.
4. З'ясувати, як зробити якісне інтерв'ю.
5. Створити інтерв'ю.

Об'єктом дослідження є інтерв'ю на сайтах, у інтернет-виданнях.

Предметом дослідження є створення інтерв'ю у військовий час.

Практичне значення дослідження полягає в розробленні, створенні та просуванні інтерв'ю.

Апробація IV Всеукраїнська науково-практична конференція молодих науковців «Сучасні тенденції в медіагалузі»

Структура роботи. Робота складається з 2 розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Загальний обсяг роботи – 38 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ІНТЕРВ'Ю, ЯК ЖАНР У ЖУРНАЛІСТИЦІ ТА МЕТОД ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ. ВПЛИВ ВІЙСЬКОВИХ ПОДІЙ НА УКРАЇНСЬКУ ЖУРНАЛІСТИКУ

1.1. Інтерв'ю – жанр у журналістиці

Інтерв'ю у журналістиці використовується для збору інформації. Щоб в подальшому отриману інформацію використати для поширення, для створення нового продукту. Яке потім може бути опубліковане у пресі, на радіо або телебаченню. Також інтерв'ю в журналістиці належить до інформаційного стилю письма та є журналістським жанром.

Публікується інтерв'ю, зазвичай, у формі питань та відповідей, але можлива монологічна форма або специфічна форма подачі, наприклад, в інтерв'ю журналу «Есквайр» спеціально опущені поставлені запитання, в тексті наводяться тільки відповіді[11].

Різновиди інтерв'ю:

1. Інформаційне інтерв'ю.
2. Інтерв'ю-звіт у якому викладається найважливіші моменти бесіди.
3. Інтерв'ю-монолог, на одне важливе (актуальне) питання надається детальна відповідь.
4. Інтерв'ю-діалог у стилі «питання-відповідь».
5. Інтерв'ю-анкета. Мабуть одне з найпопулярніших та найвикористованіших інтерв'ю. Анкети при вступі, на роботі, у школі, між друзями також можуть бути анкети «дружби» (у дитинстві особливо популярні вони).
6. Портретне інтерв'ю або інтерв'ю-замальовка, окрім змісту бесіди, журналіст передає атмосферу розмови, її настрій, а також описує життя людини.

7. Інтерв'ю-коментар. Стосовно якоїсь події, проблеми або факту.
8. Проблемне інтерв'ю.
9. Бесіда за круглим столом, яке називається полілог.
10. Колективне інтерв'ю це брифінг та прес-конференція[3].

Інтерв'ю — це форма діалогу, в якій одна сторона ставить питання, а інша дає відповіді. Інтерв'ю має чітко визначену мету — розкрити тему, акцентувати увагу на ключових аспектах певної проблеми чи події, дізнатися думки експертів або вивчити особисті переживання та досвід людини.

Інтерв'ю використовується в багатьох різних жанрах журналістики, зокрема в:

1. Новинах. Свідки події дають коментарі стосовно цього.
2. Аналізах. Щоб отримати думки експертів в тій чи іншій сфері, в різних сферах, щоб журналіст підтвердив чи спростував свої думки.
3. Репортажах. Збір свідчень учасників подій.
4. Портретах. Мабуть один із найпопулярніших жанрів, з яким одразу асоціюється слово «інтерв'ю». Ти одразу уявляєш, що це розмова двох людей, десь в студії чи просто місця з гарною локацією. Воно допомагає розкрити героя, через його думки, переживання, жести та емоції.

Види інтерв'ю в журналістиці:

1. Персональне інтерв'ю. Бесіда з конкретною особою, що дозволяє розкрити її думки, досвід чи позицію.
2. Експертне інтерв'ю. Інтерв'ю з фахівцями, які дають глибокі коментарі з конкретного питання.
3. Групове інтерв'ю. бесіда з кількома людьми, що дозволяє побачити різні точки зору на одну проблему.
4. Інтерв'ю-репортаж. Важливу роль відіграє контекст, місце та ситуація.

Головне завдання журналіста під час інтерв'ю — організувати діалог так, щоб людині було цікаво та комфортно говорити з ним.

1.2. Інтерв'ю - метод отримання інформації

У цьому підпункті ми ознайомимося, як розглядають інтерв'ю журналісти, науковці, автори книг про журналістику та інші.

Почнемо з Ларрі Кінга. Це журналіст, радіоведучий та телеведучий з Америки. Він став популярним та люди його знають завдяки його телепрограмі з однойменною назвою «Ларрі Кінг наживо». Це одна з найбільш популярних та довготривалих програм у мережі CNN. Щовечора Ларрі Кінг проводив інтерв'ю з видатними особистостями, здебільшого з знаменитостями, політиками та бізнесменами. З дитинства він захоплювався радіо і мріяв працювати в цій сфері. Програма «Ларрі Кінг наживо» потрапила до Книги рекордів Гіннеса завдяки рекордній тривалості ефіру з одним і тим же ведучим. Вона виходила протягом 25 років, і за цей час Ларрі Кінг провів понад 50 тисяч інтерв'ю.

Ларрі Кінг обирав героїв для своїх інтерв'ю за такими критеріями:

"Я оцінюю потенціал і діяльність гостя за чотирма критеріями. Ті, кого ми запрошуємо, повинні відповідати хоча б трьом з них. Ось що я очікую від потенційного гостя:

- 1) Глибока пристрасна любов до своєї роботи.
- 2) Здатність чітко і доступно пояснити її суть, зробивши це цікавим для глядачів, щоб вони захотіли дізнатися більше.
- 3) Бійцівський характер.
- 4) Почуття гумору, зокрема в поєднанні з самоіронією."

Кінг вважав своїми найкращими гостями таких видатних особистостей, як Френк Сінатра, Гаррі Трумен, Тед Вільямс, Річард Ніксон, Едлей Стівенсон, Роберт Кеннеді, Маріо Куомо та інших знаменитостей США[5].

Рис.1 Ларрі Кінг

Розглянемо, що говорить І. Л. Михайлин у своєму підручнику «Основи журналістики» про інтерв'ю. Під час своєї професійної діяльності журналіст виступає як психолог, адже йому необхідно бути вправним комунікатором і вміти «розговорити» співбесідника.

Ігор Леонідович Михайлин розрізнив такі типи інтерв'ю за типом спілкування:

1. Інтерв'ю на робочому місці. Окрім стандартних запитань, цей тип інтерв'ю дає можливість використовувати й інші методи збору інформації: спостереження за обстановкою та вивчення документів і джерел. В майбутньому журналіст може описати атмосферу робочого місця, звернути увагу на деталі, що характеризують співрозмовника. Крім того, під час бесіди журналіст має право попросити об'єкт інтерв'ю документально підтвердити ті чи інші факти, про які йшла мова.
2. Інтерв'ю вдома у об'єкта. Ознакою демократичного суспільства є проведення днів відкритих дверей у домівках значних політиків. Такі дні були організовані в 2005 році, одразу після Помаранчевої революції, для демонстрації журналістам відкритості та прозорості нової влади.
3. Інтерв'ю в редакції. Такий тип інтерв'ю варто проводити лише в крайніх випадках, коли об'єкт відмовляється від усіх інших варіантів. Ви

приймаєте співрозмовника на своєму робочому місці, і вже не ви спостерігаєте за ним, а він за вами. У цьому випадку ви позбавлені можливості спостерігати за обстановкою або вимагати документального підтвердження його слів. Залишається тільки задавати запитання і занотовувати відповіді.

4. Інтерв'ю по телефону. Повноцінне інтерв'ю по телефону неможливе, але для довідки, уточнення певних фактів, консультації з окремих питань воно може бути продуктивно використане. У сучасному житті, з появою мобільних телефонів, цей метод набуває все більшого поширення серед нових поколінь журналістів. У пресі вже давно з'являються інтерв'ю, проведені по телефону, а також на радіо чи в телепрограмах, де з метою досягнення максимальної оперативності передаються повідомлення від кореспондентів, свідчення новинмейкерів, коментарі незалежних експертів та інші матеріали, отримані через телефонні лінії, підключені до студії.
5. Інтерв'ю в інтер-ситуаціях. Ігор Леонідович пояснює цей термін так: «У сучасному напруженому світі, де розклад відомих осіб розписаний не за годинами, а за хвилинами, журналістові часто відмовляють в інтерв'ю не тому, що не хочуть зустрічатися з представником преси, а тому, що насправді не мають для цього вільного часу. Тоді журналіст пропонує провести зустріч в якій-небудь інтер-ситуації: за обідом чи вечерею в ресторані, в перукарні, або просто на вулиці, супроводжуючи особу додому, поєднавши прогулянку з бесідою».

Журналіст вважає, що важко уявити українського журналіста, який бере інтерв'ю в ресторані, але на Заході це поширений метод усного збирання інформації. Тому, за його словами, було б бажано, щоб цей підхід став відомий і нашим майбутнім журналістам.

6. Інтерв'ю не для запису та інтерв'ю не для запису й використання. До цього типу інтерв'ю слід звертатися, коли в процесі журналістського

розслідування вичерпані всі відкриті, легітимні шляхи пошуку інформації. Головним правилом для журналіста в умовах такого інтерв'ю є безумовне дотримання всіх вимог об'єкта. Важливо чітко усвідомлювати, що йому погодилися передати небезпечну інформацію, від публікації якої можуть залежати долі людей[7].

Рис.2 Ігор Михайлин

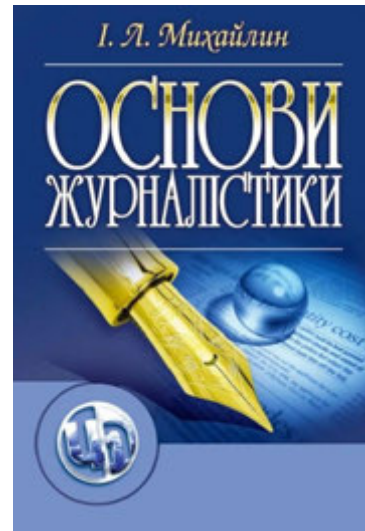

Рис. 3 «Основи журналістики»

Також можемо пригадати типологію інтерв'ю О. Чекмишева:

1. інтерв'ю-думки,
2. інтерв'ю з очевидцями та свідками,
3. інтерв'ю-конфронтація,
4. інтерв'ю-прес-конференція,
5. власне інтерв'ю з ключовою особою,
6. інтерв'ю-діалог,
7. інтерв'ю-монолог,
8. інтерв'ю-бесіда (інтерв'ю-полілог),
9. інтерв'ю-бесіда за круглим столом,
10. інтерв'ю-переказ.

Давайте розглянемо це детальніше. Конфронтаційне інтерв'ю в журналістиці — це тип інтерв'ю, коли журналіст ставить рішучі та наполегливі запитання з приводу суперечливих або чутливих тем. В процесі такого інтерв'ю інтерв'юер

може застосовувати агресивний стиль, аби отримати відверті та чесні відповіді. Це включає задавання гострих питань, сумнів у заявах співрозмовника, а іноді навіть переривання його відповідей або жорстке оскарження сказаного. Попри те, що конфронтаційне інтерв'ю може бути корисним інструментом для викриття важливої інформації чи розслідувань, журналісти повинні залишатися професіоналами, уникати особистих нападок і проявляти агресії. Важливо бути настійним у запитаннях, але водночас проявляти повагу до співрозмовника, даючи йому можливість роз'яснити свою позицію.

Рис. 4 Олександр Чекмишев

За словами Анастасії Іванців, основне завдання журналіста полягає в тому, щоб донести історію героя зрозумілою та доступною мовою[10].

5 ОБОВ'ЯЗКОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ ІНТЕРВ'Ю

Рис. 5. Узято на сайті: <https://textelit.com.ua/jak-napisati-intervju/>

1. Заголовок — має відображати основну ідею розмови, головне повідомлення, яке ви хочете донести до читача. Як альтернативу, можна використати цитату з інтерв'ю.
2. Підзаголовок — один або кілька, вони дозволяють розділити текст на тематичні частини і полегшують сприйняття інформації.
3. Лід — коротко передає суть розмови, його головне завдання — зацікавити читача та викликати бажання прочитати повний текст.
4. Основний текст — подається у форматі «запитання-відповідь», розбитий на блоки для зручності сприйняття.
5. Зображення — допомагає привернути увагу читача та зробити матеріал більш привабливим.

На думку Максима Зосима, успіх проведення інтерв'ю залежить від кількох факторів, серед яких:

1. рівень розуміння інтерв'юером предметної області,
2. досвід інтерв'юера у проведенні інтерв'ю,
3. навички інтерв'юера в документуванні дискусій,
4. готовність респондента надати необхідну інформацію, а інтерв'юера — провести інтерв'ю,
5. ступінь ясності у свідомості респондента щодо мети інтерв'ю,
6. взаєморозуміння між інтерв'юером та респондентом.

Забезпечення успішної співбесіди, за словами Максима Зосима, вимагає уваги до логістичних аспектів, які включають:

1. Місце проведення співбесіди. Інтерв'ю повинно адаптуватися до графіку та доступності респондента, а також до способу комунікації — чи буде це особисто, по телефону або через онлайн-конференцію.
2. Запис інтерв'ю. Варто визначити, чи буде інтерв'ю записуватися, що може вимагати використання диктофону.
3. Попереднє надсилання запитань. Зазначати питання респондентам заздалегідь доцільно лише тоді, коли їм потрібно підготуватися, зібравши необхідну інформацію для інтерв'ю.
4. Конфіденційність результатів інтерв'ю. Потрібно визначити, чи будуть результати інтерв'ю конфіденційними, і, якщо так, то як вони будуть узагальнені для уникнення ідентифікації окремих респондентів[4].

Розглянемо найпопулярніших гостей на інтерв'ю.

1. Експерти та спеціалісти — науковці, вчені та визнані фахівці в певних галузях, які мають необхідну освіту та досвід. Вони можуть ділитися знаннями про специфіку своєї роботи та сфери діяльності, а також очолюють компанії. Громадські діячі та військові — люди, які активно займаються суспільною діяльністю або служать в армії, мають вплив на важливі соціальні та політичні процеси.
2. Політики — чиновники, депутати або активісти, що займаються політичною діяльністю та прийняттям важливих рішень для суспільства.

3. Відомі люди — знаменитості, актори, музиканти, письменники, спортсмени, що здобули популярність завдяки своїй творчості або досягненням.
4. Свідки подій — люди, які безпосередньо брали участь у певних подіях або мають власний досвід, який може бути важливим для висвітлення ситуації.

Для успішного проведення інтерв'ю важливо ретельно підготуватися, зібравши якомога більше інформації про співрозмовника. Ось кілька ключових кроків для підготовки:

1. Збір інформації про співрозмовника: Досліджуйте досвід роботи співрозмовника, його професійну діяльність, досягнення та публікації. Ознайомтесь із його інтересами, щоб мати можливість поставити релевантні питання. Перегляньте попередні інтерв'ю чи статті про нього, щоб мати уявлення про його погляди, стиль комунікації та реакції на різні теми.
2. Заглиблення в тему розмови: Вивчіть тему інтерв'ю, щоб бути обізнаним та мати можливість задавати точні і змістовні питання. Це дозволить вам більш глибоко розкрити тему та обговорити важливі аспекти.
3. Вибір локації для інтерв'ю: Обирайте локацію, яка буде дотична до теми розмови. Якщо інтерв'ю стосується роботи в певній галузі, проведення інтерв'ю в відповідному середовищі може додати матеріалу більше автентичності та значущості.
4. Якісна підготовка: Підготовка до інтерв'ю — це основа для отримання корисної та цікавої інформації. Збір фактів та відповідних запитань дозволяє створити цікавий і змістовний матеріал.
5. Уникнення нав'язливих чи провокативних питань: Завжди пам'ятайте про етику інтерв'ю. Нав'язливі або провокативні питання можуть викликати негативну реакцію та призвести до втрати довіри співрозмовника. Підтримуйте поважний тон і дозволяйте співрозмовнику розповісти свою історію без відчуття тиску.

Правильна підготовка забезпечить комфорт для обох сторін і дозволить

отримати найкращі результати від інтерв'ю.

1.3. Вплив військових подій на українську журналістику

Голос українських медійників став почутим на світовій арені, і їхній внесок у висвітлення подій на тлі війни є надзвичайно важливим. Проте роль українських журналістів не обмежується лише цим. Їхній вклад у боротьбу з російською дезінформацією є важливим аспектом. Підвищення медіаграмотності серед громадян, боротьба з фейковими новинами, спростування пропагандистських наративів — ці зусилля мають величезне значення для інформаційної безпеки країни та світу в цілому[15].

Фотографії українських кореспондентів і тексти наших авторів на шпальтах провідних світових видань, престижні міжнародні нагороди та українські прізвища серед переможців Пулітцерівської премії — це беззаперечні докази того, що українська журналістика утвердила свою суб'єктність на міжнародній арені. Пулітцерівська премія, одна з найпрестижніших нагород у галузі літератури, журналістики, музики та театру в США, була заснована відомим видавцем «жовтої преси» Джозефом Пулітцером.

Рис. 6. Пулітцерівська премія

Журналісти є цивільними особами, і їхній захист гарантований лише за

умови, що вони залишаються поза межами участі у бойових діях. Оскільки журналіст є стороннім спостерігачем, а не учасником військових дій, він не має права брати участь у бойових операціях, носити зброю або без дозволу перебувати біля стратегічно важливих військових об'єктів. Статус журналіста під час війни був вперше визначений Гаазькою конвенцією 1907 року «Про закони і звичаї сухопутної війни», яка встановлює правила захисту цивільних осіб, включаючи журналістів, в умовах збройних конфліктів.

Стаття 15 Закону України «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналістів» та стаття 25 Закону України «Про інформацію» містять однакову норму, що надає право засобам масової інформації відряджати журналістів до місць збройних конфліктів, терористичних актів, ліквідації небезпечних злочинних груп і визначає їхні обов'язки щодо використання отриманої там інформації. Водночас вся відповідальність за відряджених журналістів покладається на медіа, які їх відряджають. Згідно з цими законами, суб'єкти у сфері медіа зобов'язані забезпечувати журналістів та інших працівників необхідними засобами для захисту від вогнепальних поранень, осколкових уражень та надавати медичні аптечки під час їх відрядження до районів бойових дій або на тимчасово окуповані території України. Окрім того, журналісти та інші працівники, відряджені в ці зони, підлягають обов'язковому страхуванню за рахунок роботодавця або інших законних джерел на випадок шкоди їхньому життю чи здоров'ю під час виконання професійних обов'язків[6].

День військових журналістів в Україні запровадили у 2018 році. 16 лютого в Україні відзначають День військового журналіста[13].

Війна забрала життя 100 медійників, повідомляє Міністерство культури та стратегічних комунікацій з посиланням на Інститут масової інформації (ІМІ) та PEN Ukraine.

«Журналісти, які працюють в Україні, створюють важливі новини, розслідування та репортажі в умовах підвищеного ризику. Вони документують події війни, аби надати Україні та світу достовірну інформацію про те, що

відбувається. Медійники 24/7 збирають неспростовні докази злочинів окупантів та висвітлюють силу, подвиг і мужність наших захисників. Під час війни загинули не лише українські, але й 7 іноземних медійників, які розповідали світові про події в Україні», — йдеться у повідомленні[8].

Тетяна Козирєва, експертка з журналістики нагляд (Watchdog Journalism) і стипендіатка Фонду Німана Гарвардського університету, зазначає, що в Україні з 2014 року стало чути більше незалежних голосів. Вона вважає, що за цей час з'явилося багато нових проектів журналістських розслідувань, які займаються вивченням питань на різних рівнях — від місцевого до рівня президентської адміністрації та олігархів, котрі раніше мали значний вплив на політику країни[2].

Українські та міжнародні журналісти активно висвітлюють воєнні злочини, скоєні російською армією в Україні з початку повномасштабного вторгнення. Вони безупинно готують новини, репортажі з місць подій, інтерв'ю з очевидцями на деокупованих територіях, а також проводять розслідування на основі відкритих даних, щоб надати світу достовірну інформацію про те, що відбувається.

Посібник для журналістів зі збору та фіксації інформації про міжнародні злочини

Центр права та демократії
Галіфакс, Нова Шотландія, Канада

Центр права та демократії (ЦПД) / Centre for Law and Democracy (CLD) - міжнародна правозахисна організація, що базується в Канаді та надає експертні юридичні послуги по всьому світу. Ми працюємо задля просування, захисту та розвитку тих прав людини, які слугують підвалинами або підсилюють демократію, включно з правом на свободу вираження поглядів, правом голосувати та брати участь у веденні державних справ, правом на доступ до інформації та правом на свободу зібрань і об'єднань.

Email: info@law-democracy.org
Phone: +1 902 431-3688
Website: www.law-democracy.org
Facebook: fb.com/CentreForLawAndDemocracy
Twitter: @Law_Democracy

Видання вийшло в межах проєкту «Сприяння забезпеченню доказів злочинів проти журналістів в Україні» за підтримки Глобального фонду захисту ЗМІ, що діє під егідою ЮНЕСКО. Українською мовою працю переклав Інститут розвитку регіональної преси.

Посібник складається з чотирьох розділів:

1. Огляд міжнародних злочинів та міжнародного судочинства.
2. Злочини проти журналістів.
3. Документування міжнародних злочинів і роль журналістів.
4. Ресурси та додаткові джерела.

Трактування основних міжнародних злочинів у посібнику надано відповідно до базового міжнародного документа в цій сфері — Римського статуту.

У країні, де тривають активні бойові дії, а у багатьох студентів-журналістів є шанси стати військовими кореспондентами, пресофіцерами або розслідувачами конкретних епізодів воєнних злочинів, цей посібник буде корисним для всіх, хто обрав журналістську професію. Викладачі журналістики отримають максимально адаптований до українського контексту матеріал, що дозволить їм надати студентам актуальну інформацію про фіксацію воєнних злочинів, а також ознайомити з низкою професійних, юридичних і етичних аспектів, які супроводжують цей процес[16].

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

У першому розділі розглянуто основи інтерв'ю як жанру в журналістиці та

його роль у зборі інформації. Інтерв'ю є важливим інструментом для журналістів, адже дозволяє отримати важливі відомості від безпосередніх учасників подій чи експертів, що в подальшому може стати основою для створення матеріалів різних жанрів: від новин і репортажів до глибоких аналітичних текстів і портретів. Різноманітність форм інтерв'ю — від інформаційних і проблемних до портретних та анкетних — відкриває журналістам великі можливості для гнучкого підходу в роботі, зокрема через методи активного слухання, психоаналітичного підходу та використання технологічних засобів.

Міжнародне визнання українських журналістів, зокрема через нагороди, такі як Пулітцерівська премія, підкреслює професіоналізм та незалежність в умовах конфлікту.

Різноманітність форматів інтерв'ю надає журналісту можливість гнучко підходити до вибору методів взаємодії з героями, що сприяє кращій адаптації до конкретних обставин і потреб аудиторії. Таким чином, інтерв'ю стає важливим інструментом для журналістів, адже дозволяє не лише здобувати необхідну інформацію, а й створювати захоплюючі та змістовні матеріали для слухачів чи читачів.

РОЗДІЛ 2

СТВОРЕННЯ МЕДІАПРОДУКТУ

2.1 Вибір героїв та підготовка до інтерв'ю

Обравши тему для дипломного проекту «Вплив військових подій на українську журналістику», одразу вирішили, яким способом та чином ми будемо розкривати цю тему та знайомити з нею суспільство. Одразу, на думку прийшло те, що ми зробимо це за допомогою інтерв'ю, познайомити читачів з подіями та цікавими людьми.

Наступним нашим кроком був вибір кількості таких інтерв'ю та вибір героїв для інтерв'ю. Створивши список з ким би хотілося поспілкуватися, перейшли до комунікації з ними, щоб дізнатися, чи погодяться вони на інтерв'ю, чи можливо з ними поспілкуватися. Способи комунікації були різні, Instagram та Telegram. Не усі погоджувалися на спілкування, через відпустку чи брак часу, чи велику кількість роботи. Наприклад, як Марія Єфросиніна та Раміна Есхакзай. З ними ми зв'язувалися через їх піарників та помічниць. Деякі не відповідали або ми просто вирішили, що деякі не розкриють тему повністю.

Зрозумівши тему «Вплив військових подій на українську журналістику», ми вирішили поспілкуватися з журналістами і дізнатися, як змінилася журналістика під час війни, які є проблеми, перешкоди, зміни тощо. Або як деякі журналісти змінили свій напрямок роботи. Як наприклад Сергій Пейчев, з яким ми поспілкувалися. До повномасштабного вторгнення Сергій працював спортивним журналістом, а після став знімати відео на військову тему і робити акцент у себе на YouTube - каналі «PRESSING» на війну в Україні[20]. Іншим журналістом, з яким ми поспілкувалися, це був Анатолій Анатоліч (Анатолій Анатолійович Яцечко). З ним ми вирішили поспілкуватися, бо журналіст зараз знімає про українські міста, показує, як вони живуть під час війни, інтерв'ю з захисниками України та багато відео, щоб донести людям правду, показувати правду та розвінчувати фейки. Також, героєм нашого інтерв'ю став військовослужбовець підрозділу «Нахтігаль» Ігор Шолтис. У час війни багато хто запрошує саме військових до себе у шоу, програми та передачі. Військові стали частими гостями для спілкування та інтерв'ю. Вони зараз у центрі уваги і герої/зірки нашого часу. Бо ніхто краще не розповість про війну, про ситуацію в країні, ніж ті, хто беруть в цьому безпосередньо участь.

Перед тим, як розпочати підготовку до створення запитань, треба було дізнатися, чи є можливість та час з ними по спілкувати, чи можна задати їм декілька питань. Зв'язалися з ними через соціальну мережу Instagram. Отримавши позитивну відповідь, почалася підготовка до складання запитань.

Щоб підготуватися якісно до інтерв'ю, ми перед тим, як підготувати питання, ознайомилися з різними матеріалами. Наприклад, це були біографії журналістів, їх YouTube – канали, відео на їх каналах. Наприклад на ютуб - каналі «АНАТОЛІЧ», ми переглянули такі відео як:

- «ПОТЯГ НАДІЇ! Провідниця рятувала людей, поки її син боронив АЗОВСТАЛЬ! Неймовірна ІСТОРІЯ родини.»
- «Ресурс нальоту ПЕРЕВИЩИВ СЕБЕ! Проблеми УКРАЇНСЬКОЇ АВІАЦІЇ та перші ДНІ ВІЙНИ | Ексклюзив з ПІЛОТОМ.»
- «Історії дітей, що втратили дім, але не втратили себе.»
- «Українські підлітки під час війни. Мрії. Страхи. Майбутнє.»
- «ЯРМАК: як український репер став українським воїном.» [18]

Також переглядали інтерв'ю журналістів на інших YouTube – каналів. Наприклад, для підготовки до інтерв'ю з Сергієм Пейчевим, ми переглянули такі відео: Про дружину, сім'ю і кар'єру журналіста|Сергій Пейчев|YouTube канал PRESSING|@Raminaeshakzai та Сергій Пейчев у Про війну:Що там на белгородщині|Алієв,Мілевський і війна|Інфлюєнсери і кібервійська (Укрінформ разом з Центром протидії дезінформації).

Для підготовки до інтерв'ю з Ігорем Шолтисом, ми переглянули такі відео:

- Остаточне вирішення російськомовного питання | ЦИНІКИ #43 @sholtys (Сергій Іванов)
- Ігор Шолтис у Про війну: «пропаганда страху» від путіна| Соловій і Усик| ТЦК і мобілізація депутатів (Укрінформ разом з Центром протидії дезінформації)

- ШОЛТИС: "НАС ДОВЕДЕТЬСЯ ЗМІНЮВАТИ НА ФРОНТІ. І ДО ЦЬОГО ТРЕБА БУТИ ГОТОВИМИ!" (LVIV MEDIA)
- Ігор Шолтис у «Станції Краматорськ». Про канікули в Суджі, «Ахмат» та Волошина. (Центр протидії дезінформації та Укрінформ)

Після ознайомлення з різними матеріалами з різних джерел, перейшли до написання питань. Підготувавши питання, перейшли до комунікації з журналістами та військовим.

Рис.7 Сергій Пейчев

Рис.8 Анатолій Анатоліч

Рис.9 Ігор Шолтис (Гаррі Шульц)

2.2 Метод збирання інформації та способи комунікації для створення інтерв'ю

Для комунікації та подальшого спілкування для роботи над матеріалом ми використовували соціальну мережу «Instagram». Після того як я відправила Сергію Пейчеву запитання, Сергій відповідав на них за допомогою голосових повідомлень. З Анатолієм Анатолічем ми спочатку зв'язалися в Instagram, але для зручності запису голосових повідомлень перейшли у Telegram. З військовим Ігорем Шолтисом використовували «WhatsApp».

Отримавши відповіді на запитання, перейшли до роботи над створенням інтерв'ю. Для зручності усі питання та відповіді були переведенні у текстовий формат для подальшої роботи з текстом.

Для гарного створення цікавого інтерв'ю, на мою думку, треба притримуватися цих пунктів. За допомогою яких ми й створювали свій матеріал і користувалися цими діями.

1. Написати коротко про людину.
2. Виділити найбільш цікаву та найголовнішу інформацію.
3. Емоційне забарвлення контексту можна підкреслити за допомогою цитат.
4. В правильному та логічному порядку будувати структуру тексту.
5. Придумати заголовок.
6. Підібрати та додати фото.
7. Написати підзаголовки, поділивши матеріал на декілька блоків.

Використання соціальних мереж продемонструвало високу ефективність у налагодженні комунікації, зокрема завдяки можливості оперативного зв'язку, надсилання голосових повідомлень та зручності взаємодії. Особливо корисними у цьому контексті виявилися Telegram та WhatsApp, які забезпечують обмін довгими голосовими повідомленнями без обмежень щодо їхньої тривалості, що вигідно вирізняють їх серед інших платформ, зокрема Instagram.

Підготовка та проведення інтерв'ю сприяли розвитку не лише навичок роботи з текстовим матеріалом, а й комунікативної компетентності, уважності до деталей, уміння чітко планувати етапи роботи, а також оперативно реагувати на зміну обставин, зокрема шляхом адаптації платформи спілкування відповідно до потреб спікера.

Для того, щоб інтерв'ю набуло значної цікавості та змістовності, ми намагалися акцентувати увагу на унікальних або менш відомих фактах, що можуть додати глибини досліджуваному матеріалу. Це могли бути як незначні особисті історії, так і цікавий досвід співрозмовників.

Після підготовки інтерв'ю ми здійснили перевірку технічної частини публікації: правильність формату, використання шрифтів, розмітки, оформлення фотографій та цитат. Всі елементи повинні бути збалансовані та відповідати вимогам платформи або видання, в якому буде опубліковане інтерв'ю. Вибір платформи для публікації інтерв'ю є важливим аспектом, оскільки треба враховувати формат (текст, відео, подкаст) і відповідно адаптувати матеріал.

2.3 Поширення медіапродукту

Оскільки, в нас вийшло текстове інтерв'ю, ми вирішили опублікувати його на інтернет - платформах чи в інтернет – виданнях.

Для того, щоб правильно підібрати куди можна опублікувати матеріал, треба розуміти тематику матеріалу, тему, де б краще було його поширити. Або наприклад, у нашому випадку, дізнатися звідки вони і спробувати опублікувати на регіональних медіа.

Розглянемо поступово та детальніше. Сергій Пейчев. Спортивний журналіст, зараз знімає про війну. Цей матеріал ми одразу вирішили опублікувати на сайті «Трибуна». Трибуна – провідне українське спортивне видавництво. Міжнародне

спортивне діджитал-видавництво, засноване у 2010 році. На платформі є місце для висловлювань та для обговорення спорту всім вболівальникам та представникам спортивної індустрії (кожен може написати свій пост в блогах; найкращі матеріали регулярно опиняються на головній сторінці).

Рис. 10 Tribuna.com

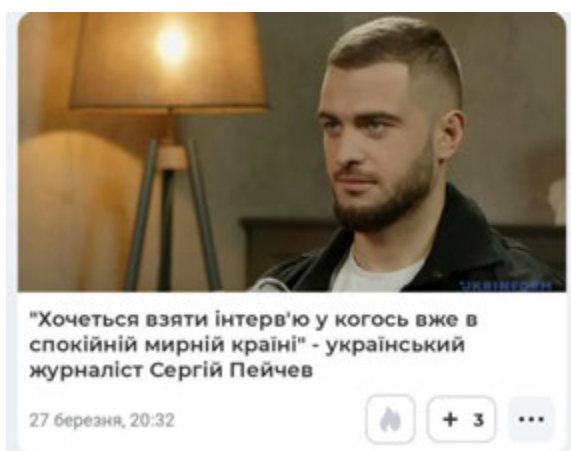

Рис.11 Опубліковане інтерв'ю на «Трибуна»

Для публікації на сайті «Трибуна» я використовувала статтю «Як написати пост на Tribuna.com і правильно його оформити», яку пропонував сам сайт. Яка дуже допомогла правильно оформити матеріал для публікації. Найцікавішими для мене було:

- Намагайтеся розбивати текст на абзаци, а матеріал ділити на підзаголовки. Для цього при форматуванні можна обрати спеціальний пункт. Виділивши текст ви можете обрати два варіанти величини шрифту для підзаголовків.
- Окрім того, існує два варіанти виділення самого тексту: жирний та курсив. Але не варто зловживати виділеннями та ставити їх в кожному абзаці, адже це теж не покращує сприйняття тексту.
- Наразі редактор підтримує прямі посилання із ютубу, інстаграму та

твіттеру. Щоб підтягнути контент з цих сайтів, вам потрібно лише вставити лінк у спеціальне вікно[14,17].

Для публікації інтерв'ю з Анатолієм Анатолічем, ми обрали регіональне медіа Кривого Рогу, оскільки журналіст народився у цьому місті. З цим виявилися деякі складнощі, оскільки не всі хотіли публікувати матеріал, оскільки не підходить форматом чи тематикою. Але з викладачем ми вирішили підв'язати цей матеріал під якусь тему, щоб опублікувати на тематичному виданні. Цим виданням знову виявилася «Трибуна». Оскільки, 6 квітня у Києві на стадіоні імені Валерія Лобановського відбувся матч між футбольними клубами "Динамо Київ" та "Лівий Берег". Одним із глядачів на трибунах був Анатолій Анатоліч. Ця подія допомогла пов'язати матеріал зі спортом та публікувати його на «Трибуні». Під час публікації, ми ознайомилися ще з додатковими матеріалами і дізналися що, влітку 2023 року Анатолій Анатоліч став медійним амбасадором ФК "Динамо" Київ[1,9]. Цей факт, також зіграв свою роль та допоміг у публікації.

Рис.12 Оpubліковане інтерв'ю на

«Трибуна»

Військовослужбовець підрозділу «Нахтігаль» Ігор Шолтис народився у Сихові (Львівська область). Під час підготовки питань до військового ми натрапили на сторінку «Сихів медіа» і вирішили, що матеріал ми опублікуємо туди. Також у них на сайті, як раз є можливість запропонувати цікавого героя для матеріалу або новину. Сихів.Медіа – гіперлокальне медіа Сихівського району Львова. Сихів.Медіа – це стрічка новин, унікальні матеріали і

репортажі з Сихівського району. Уже понад 7 років вони розповідають про події та людей Сихова[12].

Рис. 13. «Сихів медіа»

Ми звернулися з питання публікації до головної редакторки «Сихів Медіа» Каріни Роханської. Звернення ми зробили через Telegram. Наш матеріал був опублікований на сайті, а також у Telegram-каналі «Сихів Медіа».

Рис.14. Інтерв'ю у Telegram-каналі

Рис.15. Інтерв'ю на сайті

Після публікацій матеріалів, ми вирішили ще поширити ці інтерв'ю за допомогою інших платформ та соціальних мереж. Ним стала соціальна мережа «Instagram». Для початку у «Instagram» в «Direct» я надіслала героям Сергію, Ігорю та Анатолію опубліковане інтерв'ю з ними. Потім додала у Stories посилання на інтерв'ю.

Рис. 16 Stories

Кліки посилання

Рис. 19 Stories

Кліки посилання

Позначки «Подобається»

8

Відповіді

4

Рис.17. Взаємодія на Stories

22

Рис.18 Перехід на інтерв'ю

Позначки «Подобається»

5

Відповіді

3

Рис. 20 Взаємодія на Stories

11

Рис.21 Перехід на інтерв'ю

Рис. 21 Stories

Як ми можемо побачити, за допомогою соціальної мережі «Instagram» можна поширювати, розповсюджувати, просувати медіапродукт. За допомогою цієї платформи зручно бачити та аналізувати статистику: перегляди, реакції на сторіс, взаємодія та активність. Можна задавати питання, проводити опитування чи організувати Q&A — це допомагає краще комунікувати з аудиторією, зміцнює довіру та об'єднує людей навколо контенту.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

У другому розділі було детально розглянуто процес створення медіапродукту на тему «Вплив військових подій на українську журналістику».

Першим і ключовим етапом стала підготовка до інтерв'ю: обрання теми, героїв та налагодження з ними контакту. Досвід показав, що соціальні мережі, зокрема Instagram, WhatsApp і Telegram, є ефективними інструментами для налагодження швидкого та зручного зв'язку.

Під час створення текстових інтерв'ю було дотримано ключових журналістських принципів: структурованості, логічної послідовності, акценту на унікальних деталях та важливих меседжах.

Публікація на «Трибуні» стала вдалим прикладом того, як гнучкий підхід до подачі інформації сприяє її поширенню серед ширшої аудиторії. Вибір героїв, таких як журналісти, чия діяльність зазнала змін через військові події, дозволив глибше розкрити тему «Вплив військових подій на українську журналістику».

Вибір героїв для інтерв'ю, таких як Сергій Пейчев та Анатолій Анатоліч, дозволив глибше дослідити, як війна вплинула на журналістику і як змінюється професія в умовах війни.

Процес поширення матеріалу через такі ресурси, як «Трибуна», регіональні медіа та Instagram, дозволив значно розширити охоплення та залучити більшу кількість читачів до обговорення важливої теми.

Інтерв'ю з Ігорем Шолтисом, бійцем підрозділу «Нахтігаль», стало важливою частиною медіапроєкту: воно показало війну зсередини — очима військового. Підготовка вимагала дотримання етичних стандартів і обережності щодо чутливої інформації. Публікація у гіперлокальному медіа «Сихів.Медіа» зробила історію ближчою до місцевих мешканців і водночас актуальною для ширшої аудиторії. Це інтерв'ю продемонструвало, як важливо, щоб голоси військових звучали в українському медіапросторі — щиро, сильно і з перших вуст.

ВИСНОВОК

Війна в Україні значно вплинула на розвиток журналістики, змінивши її напрямки. Журналісти зіштовхнулися з низкою викликів, серед яких — загроза їхньому життю, цензура, обмеження доступу до інформації та труднощі з поширенням достовірних новин. З'явилася більша увага до журналістики, яка акцентує на правді та боротьбі з дезінформацією і пропагандою.

Інтерв'ю можуть мати різні форми: від традиційних "питання-відповідь" до глибших психологічних або філософських бесід.

Щоб провести успішне інтерв'ю, важливо ставити чіткі, зрозумілі та відкриті запитання, створювати атмосферу, яка сприяє довірливості співрозмовника. Не менш важливою є здатність слухати і реагувати на відповіді, що дозволяє спрямовувати розмову в потрібне русло.

Процес підготовки інтерв'ю потребує практики: після планування запитань і теми, необхідно записати розмову, проаналізувати її та подати інформацію доступно та цікаво для аудиторії.

Повномасштабна війна суттєво вплинула на українську журналістику, посиливши відповідальність медіа та актуалізувавши теми героїзму, втрат, боротьби за життя і правди. Водночас журналісти мають суворо дотримуватись етичних норм та правил безпеки. Інтерв'ю поділяються на різні типи — інформаційні, аналітичні, емоційні тощо — і кожне з них має своє призначення. Щоб інтерв'ю було якісним, потрібно ґрунтовно підготуватись: вивчити тему, сформулювати чіткі, але гнучкі запитання, налагодити контакт із співрозмовником і професійно викласти матеріал. Досвід створення власного інтерв'ю допоміг краще засвоїти отримані знання, продемонстрував важливість довіри, об'єктивності й глибини підходу в роботі журналіста.

Отже, інтерв'ю є важливим інструментом журналістики, а його якість залежить від підготовленості, уміння слухати та здатності адаптуватися до умов розмови.

СПИСКИ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Анатолій Анатоліч став медійним амбасадором ФК «Динамо» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://yula.ua/news/anatolij-anatolich-stav-medijnym-ambasadorom-fk-dynamo/>
2. Вся українська журналістика стала воєнною – українські журналісти-стипендіати Гарварду [Електронний ресурс]. – Голос Америки Україна. – Режим доступу: <https://www.holosameryky.com/a/ukrajinski-zhurnalisty-i-vijna/7000215.html>
3. Інтерв'ю [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://youth-journ.blogspot.com/2015/01/blog-post_10.html
4. Інтерв'ю (Interviews) / Махум Zosym [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.maxzosim.com/interviews/>
5. Інтерв'ю як метод і як жанр [Електронний ресурс] // Академія суспільного мовлення. – Режим доступу: <https://academy.suspilne.media/news/intervyu-yak-metod-i-yak-zhanr>
6. Копотун І. М., Коропатнік І. М., Микитюк М. А., Павлюк О. О., Пасіка С. П.,

- Петков С. В. Військова журналістика. Український аспект: становлення української військової журналістики; місце військової журналістики у медіапросторі в період воєнного стану; правові підстави діяльності військових журналістів під час воєнних дій [Електронний ресурс]. – Київ: ВД «Професіонал», 2023. – Режим доступу: https://jurkniga.ua/contents/viyskova-zhurnalistika-ukrainskiy-aspekt-stanovlennya-ukrainskoi-viyskovoi-zhurnalistiki-mistse-viyskovoi-zhurnalistiki-u-mediaprostori-v-period-voiennoho-stanu-pravovi-pidstavi-diyalnosti-viyskovikh-zhurnalistiv-pid-chas-voiennikh-diy.pdf?srsId=AfmBOorH8NQ0uRkA0cOcfOZnrsF_qLoO6zmHp97LLNqthLt9pet9jsr
7. Михайлин І. Л. Основи журналістики [Електронний ресурс]. – 2011. – Режим доступу: https://shron1.chtyvo.org.ua/Mykhailyn_Ihor/Osnovy_zhurnlistyky.pdf
 8. МКСК продовжує фіксувати імена митців та медійників, які загинули через війну [Електронний ресурс]. – МКСК. – Режим доступу: <https://mcsc.gov.ua/news/mksk-prodovzhuje-fiksuvaty-imena-mytziv-ta-medijnykiv-yaki-zagynuly-cherez-vijnu/>
 9. Пост на Instagram сторінці FC Dynamo Kyiv official [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.instagram.com/fc_dynamo_kyiv/p/CvUr5qMtEYv/
 10. Правила інтерв'ю: «Завдання журналіста — розповісти історію героя простою мовою» [Електронний ресурс] // Media Lab. – Режим доступу: <https://medialab.online/news/pravy-la-vdalogo-interv-yu-zavdannya-zhurnalista-rozpovisty-istoriyu-geroya-prostoyu-movoyu/>
 - 11.11. Семашко Т. Ф. Інформаційні жанри журналістики [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу:
12. https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u406/semashko_informaciini_zhanri_zhurnalistiki_1.pdf
 13. Сихів Медіа. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://sykhiv.media/>
 14. Сьогодні в Україні відзначають День військового журналіста [Електронний ресурс] // Детектор медіа. – Режим доступу: <https://detector.media/infospace/article/223042/2024-02-16-sogodni-v-ukraini->

[vidznachayut-den-viyskovogo-zhurnalista/](https://ua.tribuna.com/uk/)

15. TRIBUNA.COM [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ua.tribuna.com/uk/>
16. Українська журналістика: десять років розвитку в часи війни [Електронний ресурс] // Укрінформ. – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3872042-ukrainska-zurnalistika-desat-rokiv-rozvitku-v-casi-vijni.html>
17. Як документувати міжнародні злочини: базовий посібник для журналістів [Електронний ресурс] // Journalism Teachers' Academy. – Режим доступу: <https://www.jta.com.ua/knowledge-base/yak-dokumentuvaty-mizhnarodni-zlochyny-bazovyy-posibnyk-dlia-zhurnalistiv/>
18. Як написати пост на Tribuna.com і правильно його оформити [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ua.tribuna.com/uk/blogs/adminblog/3076954-kak-napisat-post-na-tribunacom-i-pravilno-ego-oformit/>
19. YouTube – канал «АНАТОЛІЧ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.youtube.com/@the_interviewer
20. YouTube – канал «АНАТОЛІЧ не мовчить» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/@%D0%90%D0%9D%D0%90%D0%A2%D0%9E%D0%9B%D0%86%D0%A7%D0%BD%D0%B5%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D1%87%D0%B8%D1%82%D1%8C>
21. YouTube – канал «Pressing» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/@SergiyPeichev>

ДОДАТКИ

<https://ua.tribuna.com/uk/football/blogs/3133475-khochetsya-vzyaty-intervyu-u-kohos-vzhe-v-spokiyinyi-myrniy-kra/>

<https://ua.tribuna.com/uk/football/blogs/3134547-ze-intervyuer-na-trybunakh-yak-anatoliy-anatolich-pidtrymuye-d/>

<https://sykhiv.media/vijskovosluzhbovecz-igor-sholtys-pro-pidrozdil-nahtigal-ta-svoyu-tvorchist/>

"Хочеться взяти інтерв'ю у когось вже в спокійній мирній країні" - український журналіст Сергій Пейчев

У світі, де інформація може бути зброєю, журналісти стають справжніми борцями за правду.

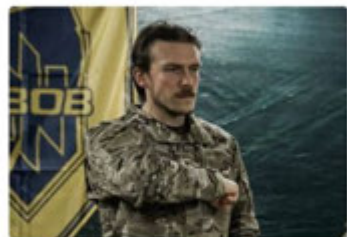
Колишній спортивний журналіст телеканалу 2+2, а нині – автор популярного YouTube-каналу "Pressing", Сергій Пейчев змінив формат своєї роботи, але не змінив принципи професійної журналістики: завжди бути чесним, глибоко занурюватися в тему та розповідати про важливе.

Робота в журналістиці до повномасштабного вторгнення

До повномасштабного вторгнення Сергій Пейчев став відомим завдяки телеканалу 2+2, проєкту «FootballHub», репортажам з футбольних матчів та передачі «Футбольний на голову». Про спортивну журналістику він говорить так: "Це означає, що ти маєш дуже багато працювати, майже без вихідних. І в принципі це теж великий плюс, твоєї працездатності. Часто в спортивній журналістиці ти маєш з максимальною швидкістю робити щось цікаве".

"Людина дуже непересічна, яка увійшла в історію України – розповідає Сергій. – Легендарний командир, про якого мало говорять, але про нього говорять дуже багато хороших. І хотілося б справді розкрити його, записати не таке банальне, шаблонне інтерв'ю, а відчувати яка він людина і показати це іншим. Це було б цікаво."

Головна мрія Сергія Пейчева - це просто, щоб був такий період часу, де ми можемо говорити не про війну, що війна нарешті закінчилася. Щоб не помирили герої його відео, коли приїжджав до нового героя, не мінявся так настрій, бо когось десь поранило, вбило, а були інші теми, будь-які, економіка, футбол, рибороловля, технології, будь-що. Мрія багатьох.

Він зізнається, що спортивна журналістика – це постійні виклики та відмови: "Коли мені відмовляють, я просто сміюся, задовбуно даю і рано чи пізно, швидше за все ти отримаєш те, що ти хотів. Тому це така хороша звичка зі спортивної журналістики".

"Інколи якісь несподівані теми стають для мене цікавими"

На ютуб-каналі «Pressing» ми бачимо відео на різні теми: зброя, екологія, технології, полон та багато інших. Одне з відео, є відео про чіп. На думку Сергія, ця тема не дуже цікава людям, але незважаючи на ризик вибору теми, це відео збрало гарну кількість переглядів і незважаючи на важку підготовку, виправдало себе цікавим змістом.

"Інколи якісь несподівані теми стають для мене цікавими, - розповідає журналіст. - Наприклад, от тема про чіп, взагалі був якийсь темний ліс, ніби нікому не цікаво. Люди мене переконували, що не треба про це анимати, бо це їм заїде."

"Про війну говорити людям, які постійно на війні, важко, - зізнається Пейчев. - Все плюс-мінус одне й те ж: смерть, кров. Це все жахливо, боляче і неприємно. Хочеться взяти інтерв'ю у когось вже в спокійній мирній країні."

Сергій Пейчев – приклад журналіста, який не просто фіксує реальність, а намагається її осмислити, показати людській історії за межами офіційної статистики та повідомлень.

Попри ризик вибору теми, Сергій глибоко занурився в тему: прочитав книгу "Війна чіпів", вивчив української та закордонні матеріали, послідував за великою кількістю експертів. Результат перевершив очікування – відео збрало 700 тисяч переглядів.

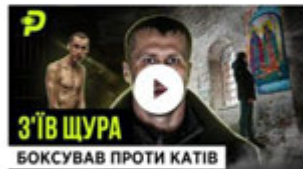

Про героїв своїх відео

Особливе місце в роботі Пейчева займають інтерв'ю з військовими. Найважчою зйомкою було інтерв'ю з командиром 3-ї окремої штурмової бригади Андрієм Білецьким. Яке вийшло 14 січня 2025 року і набрало 1 млн переглядів. Підготовка тривала місяця 6-8, а сама зйомка 2 дні і була надзвичайно складною логістично.

Не менш вражаючим було інтерв'ю з полоненим Олексієм Анупієм. "Дуже жакливо, - зізнається Сергій. - Це найдовше відео в історії каналу. І справді було моторошно чути все, що він розповідає. Фактично ні не міг статися, поки не домовимося з ним, що ми це робимо."

Серед героїв – захисник Олександр Іванцов з позивним "Схід", відео з яким збрало 3,2 мільйони переглядів. «Схід» - один з бійців, які полетіли в окупований Маріуполь. Єдиний військовий, який не пішов у полон з Азовсталі, а лишився на заводі. Зміг добратися до контрольованої території України. Історія, яка достойна екранізації.

"Це не просто герої, яких ти знаєш і забув, - каже Пейчев. - З ними продовжує спілкуватися, обмінюватися думками, допомагати, підтримувати. І справді, я дуже радий, що в моїй професії вдалося з такими людьми познайомитися. Дякує розкрити їх по справжньому показати, і класно, що такі люди в Україні є. Їх дуже багато і хотілося щоб про них, про інших теж дізнавалися."

Кого хотілося б побачити в відео в майбутньому та про що мріє зняти відео

Серед омірених героїв – український офіцер, полковник Національної гвардії України, командир 12 бригади спеціального призначення «Азов», учасник російсько-української війни, Герой України, командир операції битви за Маріуполь - Денис Прокопенко.

За інтерв'єм на професії як Анатолій Анатолійович «Степан» і розповідає про Україну

Дайте детальніше познайомитися з шоу-бізнесом квітського «Дінамо»!

Анатолій Анатолійович Пучко народився 25 вересня 1984 року в Києві, Україна. Професійний діяльність працює на телебаченні. Водить YouTube канал «Вітер».

В інтерв'ю з журналісткою Катериною Пилипенко розповідає про свою роботу в українському спорті. Дізнаємося про «Вітер» і про те, як працює на професії як Анатолій Анатолійович.

Радівітернеті Efc_dynamo_kyiv

У травні 2017 року вийшов перший випуск інтерв'ю з журналісткою Катериною Пилипенко. У випуску розповідаємо про роботу на професії як Анатолій Анатолійович.

У 2024 році дописувач до каналу «Анатоліч не мовчить» Анатолій Анатолійович розповідає про свою роботу в українському спорті. Дізнаємося про «Вітер» і про те, як працює на професії як Анатолій Анатолійович.

МІСЦА КРИВИЙ РІГ

Анатолій Анатолійович розповідає про свою роботу в українському спорті. Дізнаємося про «Вітер» і про те, як працює на професії як Анатолій Анатолійович.

Вітер вітер, давай вітер передавай інформацію.

Усі мови мають структурні особливості. Якщо вітер вітер, то це вітер вітер. Якщо вітер вітер, то це вітер вітер. Якщо вітер вітер, то це вітер вітер.

На останньому каналі «Вітер» Анатолій Анатолійович розповідає про свою роботу в українському спорті. Дізнаємося про «Вітер» і про те, як працює на професії як Анатолій Анатолійович.

На останньому каналі «Вітер» Анатолій Анатолійович розповідає про свою роботу в українському спорті. Дізнаємося про «Вітер» і про те, як працює на професії як Анатолій Анатолійович.

«Вітер» вітер вітер - це вітер вітер.

На останньому каналі «Вітер» Анатолій Анатолійович розповідає про свою роботу в українському спорті. Дізнаємося про «Вітер» і про те, як працює на професії як Анатолій Анатолійович.

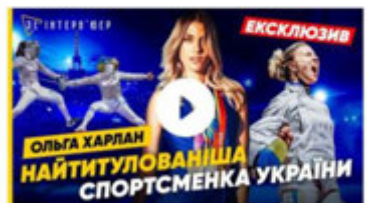
На останньому каналі «Вітер» Анатолій Анатолійович розповідає про свою роботу в українському спорті. Дізнаємося про «Вітер» і про те, як працює на професії як Анатолій Анатолійович.

ВІДСАДЖЕ АНАТОЛІЙ АНАТОЛІЙ

Анатоліч НЕ МОВЧИТЬ

АНАТОЛІЧ не мовчить
@ANATOLICHneMovchit
Підписалося 8,47 тис. користувачів • 64 відео

Він з величезним задоволенням підтримує українських спортсменів, знайомий з більшістю фантастичних атлетів, які прославляють нашу країну. Тому журналіст завжди з задоволенням підтримує наших спортсменів. В епізоді до 24 серпня у нього на каналі є одна з героїнь, це Ольга Харлан. Наша фантастична олімпійська чемпіонка.

Жан Беленок і наші боксери, футболісти. Анатолій Анатоліч хотів би більше інтерв'ю. Але дуже часто це складно зробити, бо у спортсменів складний графік. Тому коли до них дістаються, як журналісти, це велике свято.

На його думку, українських пілотів треба прославляти. Інтерв'ю з пілотом, де він не міг показувати своє обличчя, з ним Анатолій Анатоліч на зв'язку, спостерігає за його роботою. І звичайно вважає, що треба більше розповідати про нашу авіацію, буде для цього все робити. Просто є безпекові моменти і багато чого зараз вони не можуть показати і розказати.

Військовослужбовець Ігор Шолтис про підрозділ "Нахтігаль" та свою творчість

Ігор Шолтис, позивний "Шульц", Учасник Революції Гідності, ветеран АТО, військовослужбовець підрозділу "Нахтігаль", сівачевник. Йому 29. На війну Ігор пішов у 19. Ми поспілкувалися з Ігорем та дізналися про його підрозділ та творчість музики.

У листопаді 2013 року Ігорем ІТ. Він закінчує перший семестр факультету журналістики Львівського національного університету. Після того, як "Барут" любив студентів, на Майдан прибувають бійники хлопців, чимдого віршованість брати неповторного синя з собою.

Ігор з друзями виходить благодійний хіп-хоп концерт для поранених у Червонограді, щоб прислати пильність дорослик, і такий став частинкою Революції Гідності.

Військовий з 2014 року, отримав поранення у 2015-му. Сівачевник був депутатом Львівської міської ради, але 2022 року знову став на захист України і отримав депутатський мандат. Його бачило та брат також смирноді у лаві ЗСУ.

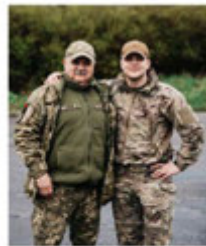
Про підрозділ "Нахтігаль" та історію його створення

У липні 2022 року група, яка попередньо працювала в Силках спеціальних операцій ЗСУ, почала роботу з безпосередніми зв'язками колегів. За наявності 11 людей, менеджментом здібностей, бойового досвіду і величезної організації процесів у війську, було запропоновано створити підрозділ "Нахтігаль".

Питання, від чого залежить робота підрозділу, це особливий склад, це люди. Власно, якщо підрозділ, це військовий, які були частинкою революції Гідності, і Антикорупційної операції, і попередньої війни.

"Нам вдалося розширити наш підрозділ мобілізувати хлопців з шкільно, все ж таки прийшли одні зовсім нові, хто працював в різних місцях війни, брали участь в стрілянинах бою, був в мексиканському підрозділі, в пілоті, в штурмових підрозділах, в підрозділі Сил спеціальних операцій, десантно-штурмових військах".

Діалог Ігор Шолтис.

Великою умовою розвитку підрозділу є не лише кількість людей, а й їхнє забезпечення. "Ми не можемо розвиватися підрозділ, як не матимемо чим заохотити", — наголосив сівачевник.

Богато цікавих копій б привертало до підрозділу, але наразі такої можливості немає. Звісно, хотіло, що зараз не вистачає людей для такої кількості людей у шкільно та відповідних ресурсів і забезпечення.

"Квадрат цивільному житті невідомо, як до репутаційних чи фінансових втрат, то у війську наслідком може бути смерть когось з твоїх хлопців. Відповідно, рішення, які ми приймаємо, і сказав, багатьом робота, який ми на себе беремо, зби в першу чергу, навіки хлопцям на поличку було легше і безпечніше воякувати, було колосальним."

На думку Ігора, військова справа зростає сьогоднішнього дня, передбачає величезну кількість посад, можливостей та векторів розвитку. В умовах інтернаціоналізації розвитку військової справи в Україні буде продовжуватися, незалежно від ходу переговорів. Сили оборони та ЗСУ створює платформою для кар'єрного росту молоді. Війна — це не лише втрачати, а й нові можливості гуманітарний інтелект, безпечності, логістики, інженерів, вибуховознавства. Важливо бачити в армії не тільки професію, а й шанс для розвитку або професійного становлення студентів.

"На 638П' зарахував людей готувати, найбільше кради ніж я, ваш дідусь Ігор Шолтис, був підготовлений 24 лютого 2022 року. Тоді сприймав це як можливість, тому що не виключено, що надалі такої можливості не буде. Це як один з крутих курсів, які необхідно пройти нинішню, хто має можливість".

Висновок військовий Ігор Шолтис.

Про музику та творчість

Ігор записує пісні під псевдонімом "Гаррі Шульц". Автор пісень таких, як: "Нахтігаль" присвячена рідному підрозділу, "Дім" про військовослужбовця, "Як хотів", "Шлях", "Заснай" та інші. В День Добровольця 14 березня 2025 року випустив свій альбом під назвою "Кенсел". Альбом створив за рік.

Серед усіх робіт, які робив під псевдонімом "Гаррі Шульц", Ігор найбільше пишається піснею "Нахтігаль" спільно з Павлом Вєсей, який створив інструментал, а також виконав її приспів та бриф.

"Це пісня присвячена ному підрозділу, мабуть, з роками стане зрозуміло чи стала вона славною цього підрозділу, чи ні. Але мені було важливо захищати для хлопців, яких я любив понад усе, якісь ось тако культурне надбання. Тому "Нахтігаль", це про наших козаків, і я думаю, вона викликала прихильно навіть з погляду, що це не просто реп, а такий м'яко-метал формат, який і робиться набагато складніше, але і на виході продукт зовсім іншого рівня".

рецензент Гаррі Шульц.

Для написання своїх пісень Ігор надихався подіями, які відбуваються навколо нього. Надихався фінансовими людьми, які його оточують, не лише безпосередньо, опонентами — підрозділ чи його сім'я — це про українців, які здійснюють високочини, жертвують своїм життям, націнками задля блага цілого народу.

"Я насправді пишався можливістю жити в один час з такими українцями, з такими сучасниками і в собі не проблема, який має можливість освоювати такі події, і такою можливістю б не скористався".

висновок виконавець.

Ігор цінує не виключно, це разом з українськими реп-виконавцями та військовослужбовцями, українським російським українським військом. Сівачевник Вєсей, який також служить у Силах безпеки системи, мають сподіятися щось іншого в українському контексті. Власно, щоб це музика не тільки відображала б реальні події, але й створювала надихаючу та мотивуючу для Сил оборони України, допомагаючи висловити бойовий дух та цінності українського народу через сучасну музику.

"Сидно Вєсей, значимо для мене є артистична українська музика, який сподіюся, він поділиться з військом, надихаючий, і лише про війну. Так само це важливо для Вєсей".

Ігор Гаррі Шульц.

Продюсером у день свого народження, 18 квітня, Ігор Шолтис випустив альбом ветеранської бітмейн під назвою "Lost Boy". Частину прибутку спрямовує на забезпечення поранених бійців підрозділу, зокрема "Нахтігаль". Діалог Ігор Шолтис, як депутатський до підписання фінансу та використання бітмейн. Заохотили футболки кожен за полюбившим.

Олександр Власов